

Oredništvo i uprava  
ZAGREB, MASARYKOVA 28a  
Telefon 67-80  
Oredništvo i uprava  
za Sloveniju i slovenski del  
Julijske Krajine  
LJUBLJANA, Trg Javnega za

KULTURNA BASTINA NEKOG  
NARODA NAJUZVISENJA JE  
TEKOVINA. Tribuna, Rim.

# ISTRA

GLASILO SAVEZA JUGOSLOVENSKIH EMIGRANATA IZ JULIJSKE KRAJINE

## POZADINE

Više puta smo na ovom mjestu ustvrdili da manjinska pitanja nisu izolirana, već da su ona tek jedan dio kompleksa raznih drugih političkih i gospodarskih problema Evrope. Iz toga proizlazi da se manjinska pitanja ne rješavaju izolirano na osnovu nekih unapred utvrđenih etničkih ili etičkih formula. Tek kada se ustala neki cijeli kompleks pitanja i sporova može doći na površinu i manjinsko pitanje, pa staviš i onda kada se čini da se o nekom manjinskom pitanju raspravlja izolirano, i tada je uvijek pozadina mnogo materijalnija i realnija nego što su principi pravednosti na koje se pozivaju faktori koji o manjinskim pitanjima prevaruju i rješavaju.

To ne bi smjelo da bude tako, ali, nažalost, ta pozadina je uvijek važnija nego samo pitanje pravednosti, pa moramo sve obzirene oko nekih manjinskih pitanja danas promatrati jedino s tog stanovišta. Da se pitanje jezika i nacionalnog opstanka raznih manjina u Evropi promatra sa stanovišta izvjesnih etičkih principa koga ne bi na primjer pisatelj rimski »Tribune« odusjevišao. Jer ona kaže pišući o talijanskom jeziku na Malti: »Kulturna baština nekog naroda najuzvišenija je tekovina«. I zaisla, tu tvrdnju: »Tribune« polpisuje svaki kulturni čovjek i svaka narodna matilija i svaki potičeni narod može tu izreku ispisati kao parolu na svoje zastave. Na drugom mjestu razmatramo opširnije pozadinu borbe talijanske štampe za talijanski jezik na Malti, a ujedno se može s time u vezi spomenuti vijet »Daily Express« o sporazumu između Hitlera i Mussolinija da se svi Nijemci iz Južnog Tirola presele u Austriju. Ako je ta vijet tačna, tada je shvatljivo i vijet »United Press« koju smo bili donijeli pred mjesec dana da se, naime, Hitler odrekao Južnog Tirola i interesu za tamnošće Nijemaca. Tu vijet, kao što je poznato, donijela je bila i sva talijanska štampa, a »Popolo di Trieste« je odusjevljeno komentirao taj sporazum. Budući da to nije bilo nigdje demantirano, vjerojatno će biti da i ova vijet »Daily Express« o preseljenju Nijemaca iz Južnog Tirola odgovara istini, što bi se moglo zaključiti i po tome što je glasilo Južnotirolaca u emigraciji »Südtiroler Heimat«, koje se štampalo u 36.000 primjeraka u Innsbrucku, zabranjeno.

Ako s Južnog Tirola predjemo na Čehoslovačku i letimčeno promotrimo sve one borbe za prava Sudetskih Nijemaca poslije Anschlussa, sve one međusobne zapite, polemike, prijetnje i opasnosti za evropski mir radi te narodne manjine koja ima daleko više političkih i građanskih prava nego sve ostale manjine u Evropi zajedno, bilo će nam jasno da su u svim tim slučajevima borbe oko narodnih manjina samo jedan aspekt mnogo dubljih i širih kompleksa raznih ideoloških političkih i gospodarskih borbi koje potresaju Evropu. U svim tim slučajevima, kao i u slučaju sporova oko ostalih narodnih manjina (na pr. poljsko-njemački spor, čehoslovačko-poljski itd.) osnovno pitanje o principima pravde za pojedine i skupine ne dozali obzir, već sva ta pitanja imaju saslu drugu pozadinu.

Nikada se do sada nije o manjinskim pitanjima pisalo kao za ovo posljednje godine i nikada se ta pitanja nisu, tako oštro nametnula evropskoj politici kao sada, ali ujvek su ta pitanja tek jedan dio kompleksa. I jedino kao dio kompleksa ona se nameće i rješavaju; jedino kao dio općih ideoloških, političkih i gospodarskih problema Evrope mogu se rješavati i manjinska pitanja i u koliko su problemi pojedinih manjina više povezani s tim općim problemima u koliko se ti manjinski problemi jače ističu i brže rješavaju. (p.)

## Borba za talijanstvo Malte

Engleska daje Malti novi ustav — Protesti talijanske štampe radi uklanjanja talijanskog jezika — Pozadina borbe za talijanstvo Malte

Pred četiri godine kada je bila borba oko jezika na Malti između talijanske i engleske štampe na vrhuncu, opisano smo izveštavalo o tom sporu. Kasnije je došla Abesinija, pa Španija i englesko-talijanski sporazum koji je imao da stupi na snagu kada Franco i Španiji pobijedi. Budući da je ta pobeda izolirala i Italiju neće da povrće svoje trupe iz Španije, taj sporazum ne stupa na snagu, pa je između Engleske i Italije došlo ponovno do zategnutosti.

To se očituje naročito u talijanskoj štampi koja napada Englesku i počne ponovno pitanje talijanskog jezika na Malti, jer se Engleska sprema da dade Malti novi ustav.

Poznato je da je Malta 1921 godine dobila svoj prvi ustav koji je garantirao ovu britansku koloniju autonomiju uprave. Taj ustav britanska vlada je suspendirala 1933 zbog poznatih sukoba, koji su se od 1930 desavali između britanskog guvernera Malte i malteške vlade, koja je bila sastavljena od predstavnika malteške nacionalističke stranke, zapravo fašističke talijanske stranke. Ova stranka pod vodstvom dra Mizzia provodila je italoftisku politiku i ubrzao je uspijela onemogućiti u širokim massama anglofisku stranku lorda Stricklanda. U tome je nacionaliste pomagalo malteško svećenstvo. Britanski guverner Malta je odlučno nije na to reagirao i, da suzbijaju italoftsku propagandu, ukinuo sve privatne talijanske škole na Malti a profesore i učitelje koji su bili talijanski podanički protjerao sa Malte. Pošto ni tada ova propaganda nije prestajala, britanska vlada je suspendirala ustav i tako je od 1933 ukinuta malteška samouprava. Uprava ove britanske kolonije preuzeo je britanski guverner Malta.

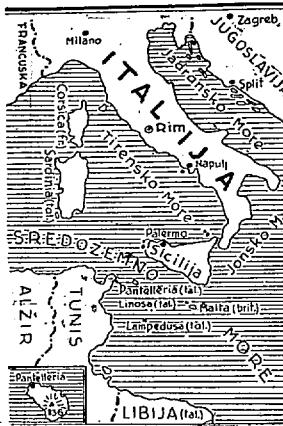
Dote je na Malti talijanski jezik uz engleski bio priznat kao službeni jezik u državnim uredima i sudovima. Osim toga je talijanski jezik bio način stavljanja u školama. Nakon uklanjanja autonomije talijanski jezik je odabren i mjesto njega u uredima, sudovima i školama uveden malteški.

Novi ustav koji će Velika Britanija dati Malti, mnogo se razlikuje od starog ustava, jer ograničuje djelokrug autonome vlade i isključuje svaku promjenu obzirno na upotrebu engleskog jezika i malteškog jezika u uredima, sudovima i školama na Malti. Zakonodavno vrijede koje će prema novom ustavu biti dođeljeno autonomijskoj malteškoj vlasti, imat će dvadeset članova od kojih će dva imenovati britanski guverner Malta, a osam članova će imenovati autonomsku maltešku vlast. Drugih 10 članova zakonodavnog vijeća birat će se na rod. Činovnici ne će moći biti birani za članove zakonodavnog vijeća. Guverner Malta će predsjedavati zakonodavnom vijeću.

Jezično pitanja kao i sva pitanja koja se tiču državne obrane, ne spadaju u djelokrug autonome vlade i ne će moći biti diskutirana u zakonodavnom vijeću. Nema sumnje, da će ustanova ovako ograničene autonomije izazvati negodovanje kod malteških nacionalista. Na to već upozoraju londonski »Times«, koji tvrdi, da su malteški nacionalisti razočarani, jer su se nadali, da će moći iskoristiti novi ustav, da počnu diskusiju o jezičnom pitanju i tako ponovno uvedu talijanski jezik kao drugi ili barem treći službeni jezik.

Talijanska štampa osuđuje ovaj postupak Vel. Britanije prema Malti i protestira, što britanska vlada uskraćuje malteškom stanovništvu pravo da rješava o jezičnom pitanju, kao i o pitanjima, koja se tiču državne obrane.

To nepovjerenje prema malteškom stanovništvu ne može — kaže »Giornale d'Italia« — opravdati britanska tvrdnja, da je položaj Malte kao velike tvrdnje i važne pomorske baze na glavnom britanskom imperijalnom putu kroz Sredozemno more vrlo definiran, i da zato britanska vlada mora oprezatno postupati, da oni ementi na Malti, koji su italoftski orijentirani ne bi ostetili britanske imperialne interese. Postavljajući pitanje, zašto Malta samo zato što je u Britaniju predstavljala jednu veliku tvrdnju i važnu pomorskiju bazu, nema pravo da se služi talijanskim jezikom. »Tribunax« kaže: »Topovi na britanskih krušta ne mogu podnosi li jezični Dantov jezik. Svakome mora



Karta pokazuje položaj Malte i Pantelerije između Afrike i Italije

biti očito s kakvim se grubim sredstvima pokušava prigušiti duh, koji se mora boriti protiv ogromnih topova kalibra od 381 mm.

To se naravno mora bolno dojmiti Italije, jer se na ovaj način ne mogu odstraniti sjeće sunnje između nas i Vel. Britanije.

### KULTURNA BASTINA JEDNOG NARODA NAJUZVISENJA JE TEKOVINA.

Rim ne može, a da ne požali, što se njegov jezik izbacuje s Malte. U stvari novi malteški ustav nije ništa drugo, nego igracka u rukama Engleza. Prema tom ustavu malteško stanovništvo nema nikakva udjela u upravi svoje zemlje, pa tako tvrdnja »Times« o nekoj britanskoj velikodusnosti predstavlja grubu izigravanju stanovnika Malte, koji nisu Afričani, nego predstavnici jedne stare i sjajne mediteranske civilizacije.

Tako »Tribunax« piše o talijanskom jeziku Malte. Medutim Englez tvrde da se na Malti govori posebni malteški jezik koji da je Talijanima nerazumljiv, a samo inteligencija koja je studirala u Italiji da razumije talijanski. Osim toga, kažu Englez, malteški nacionalisti su zapravo talijanski fašisti podržavani i potpmogani moralno i materijalno iz Italije. Uvodjenjem malteškog jezika u namjesto talijanskog, pišu engleski listovi, vrši se same pravednost, jer Maltežani ne razumiju talijanski i za njih je talijanski jezik isto toliko stran vješti.

Za ilustraciju tih engleskih tvrdnji

### DONOSIMO JEDAN DIO OCENASA U MALTESKOM JEZIKU

kako ga je zabilježio g. Ivan Androvic 1900 godine u glavnom gradu Malte La Valetta (Vidi G. Androvic: La Question croata, Split, 1903, strana 24 i 25).

Malteški glasi Očenasa ovako:

Missionari li lnto fis smecnit, Jitkkades isme-Tigis saltinace. Icun li trid int, chif fis sema hecda fl'art-Hobzna ta colijn atina illum - U ahrifluna dubletna, ghif abna nahifu lil min hata ghallina id.

A talijanski glasi:

Padre nostro che sei nei cieli, sia santificato il nome tuo-Venga il regno tuo. Sia fatta la volontà tua in terra come in cielo-Dacci oggi il nostro pane quotidiano - E rimettici i nostri debiti, come noi ti rimettiamo ai nostri debitori id.

Po ovome bi se moglo zaključiti da Englez imaju pravo kada tvrde da malteški jezik nije neki talijanski dijalekt, već posebni jezik.

Zanimljivo je da je pisanje talijanskog jezika na talijanstvu Malte došlo iz nedavnjeg Mussolinijevog Il-leta na otok Panteleriju.

Tom prilikom je Mussolini, kao što je

poznato, izjavio svoje zadovoljstvo s izvrsnim radovima na utvrđivanju tog otoka i da se pišalo da će Italija isetiti sve stanovnike s tog otoka kako bi ga mogli pretvoriti u neosvojiv tvrđavu i protetužni Malti, jer se osvojnjem Abesinije političko-strateško težište Italije pomaknulo na jug. Otok Sicilija postao je jezgom talijanskog obrambenog sistema, jer je odavde Italija u mogućnosti da vrši pritisak ne samo na engleske nego i francuske pomorske položaje. Ovaj otok površine 25.461 km<sup>2</sup> udaljen je od Afrike samo 150 km te služi kao most između Italije i Afrike. Manevre vođeni u avgustu 1937 god. imali su zadatak zauzeća Sicilije sa zapada, all se to pokazalo nemogućem. Italija je tada pristupila još dajnjim mjerama proglašivši (1937) kiksursku otoku Panteleriju uporštvenu za avione i podmornice. Jer je Pantelerija udaljena od Italije samo 96, a od Tunisa 60 km, izazvala je ova mjeru znatnu zabrinutost u Engleskoj i u Francuskoj. Pantelerija koja imade samo 63 km<sup>2</sup> površine zapravo je krater jednog ugaslog vulkana. Na njoj je nekoliko vrulih vrela. Nema većih uvještaj i mogućnosti za naseljavanje, ali sa svojom kiksurskom strmom i rastigranom obalom i dubokim uvalama vrlo je pogodna za podmorničku bazu, dok se za aeroplansku bazu većeg stepena izgradjuje sada brzim tempom.

Pantelerija, koja ima da snizi kao protetuta Malti — udaljena je od ove samo 200 km.

Englez vrlo dobro znaju važnost Pantelerije, naročito od 1935 god. kada je Mussolini osjetio tada veliku smetnju Malte, ali i sam položaj Malte postao je sam po sebi tim momentom neodrživim, pa je Engleska za vrijeme abesinskog krize ispraznila Maltu od engleske flote, jer je bila ugrožena od saradnje bomaša mogu ovaj engleski otok da dosegnu za 20 časaka.

Medutim u zadnje vrijeme utvrde Malte znatno su pojačane.

Radi li se samo o navali ratnih brodova, to se Grand Harbour, (uka otoka) dade vrlo dobro braniti. Ali protiv ratnih napadaja, radi svojih uskih izlaza, kroz koje se veliki ratni brodovi mogu samo vrlo polagano kretati, otok je slabo utvrđen. U ostalom, ova britanska tvrdjava prema izjavama engleskih vojnih krugova ima u glavnom samo ofenzivni cilj: ležeti iza ledja glavnih talijanskih transversala mogu se sa nje pomoći nenadanih ispadu ratne flote namjeri neprijatelju ozbiljni udarci, prile nego li ovaj umognje da razvije svoju snagu. No kod duljeg trajanja neprijateljstava zadržavanje velikih ratnih brodova u Grand Harbouru može da bude opasno.

Englez koji posjeduju Maltu od 1800 god. učinili su je strateški važno tek od otvorenja Sueskog kanala. 1869. Tada su Englez taj otok utvrdili i učinili ga matičnom lukom za sredozemni flotu snabdjevi Maltu jakom posadom i arsenalom.

Premda tome borba za talijanski jezik na Malti s jedne strane i ukliditi teg jeziku, druga strana ima daleko dublje pozadini nego što su to sentimentalni razlozi o jeziku. Dantesko koje navodi »Tribunax«, kaže: »Kao što se još ima na umu da Italija grozljivo utvrđuje Dodekanes, naročito glavni otok Rodos, kao protetužni grad Cipru, i ako se pod tim kutom promatraju dogadjaji u Palestini kao i francusko-turski sporazum o Aleksandreti, a da se i ne govor o Spaliji, vidi se da je borba oko jezika na Malti tek jedan malji aspekt one očajne borbe za prevlast na Sredozemnom moru koja se održava sasvim sjezinom naročito od početka abesinskog rata na ovom. (t.)

### Broj našeg čekovnog računa

je 36.789. Ako nemate našo čekovno platnicu, možete na svakoj pošti kupiti za 25 para praznog čekovnog platnicu, na njoj ispisati našu adresu i broj čekovnog računa 36.789 i poslati dužu cijepatu.



# PREGLED DO GODOKOV ODLOMKI IZ NAŠE ZGODOVINE

SMRT ANDRIJE HLINKA



+ ANDRIJA HLINKA

U Ružemberku je umro 16. o. m. vodja Slovačke pučke stranke msgr. Andrija Hlinka.

Andrija Hlinka rođen je 29. septembra 1864 u Čenevi u Slovačkoj. Roditelji su mu bili seljaci. Godine 1889 zaredjen je za svećenika, pa je gotovo cijeli ljudski vijek probavio kao župnik Ružemberka. Kao takav postao je paškiški komornikom, a god. 1927 apoštolskim pristocnatom.

Andrija Hlinka jedan je od onih Slovaka, koji su još za vrijeme mađarske vlasti nad Slovénkom odlučno ustali da brane prava svoga naroda, da ga poštignu i osvijeste. U Čehoslovačkoj vladil je par puta bila i njegova stranka, ali većinu vremena od 1918. proveo je u opoziciji tražeći striktnu primjenu pitaškog sporazuma između Čeha i Slovaka.

Sprovod pokojnog Hlinku je bio veličanstven. Prisutstvovalo je mnogo delegacija iz inozemstva, a predsjednik čehoslovačke vlade dr. Milan Hodža koji je i sam Slovák oprostio se nad grobom od pok. Hlinku a zastupnik slovačke stranke Tisov je u svom govoru nad grobom izjavio da se Hlinka borio za slobođu Slovačke u granicama Čehoslovačke republike.

## Sprezum Male antante z Madžarsko

Na Bledu so se te dni sestali predstavnici Male antante. Kot glavna točka razgovorov so bili pregovori z Madžarsko. Iz komunikacija sledi, da so se pregovori, ki so se vodili s strani Male antante že leta dan zaključili na Bledu z zadovoljstvom. Obe strani so se zavezale da ne bodo uporabljale materijalne sile v reševanju medsebojnih sporov. Madžarski so priznali pravico in ravnočravnost v oborožitvi. Dasi so ugotovili, da Zveza narodov ne odgovarja ciljem v popolnosti, kljub temu je Malantanta pripravljena delavati v njo.

## Jug.-tal. komisija za procjenu štete od požara

Riječka, 19. avgusta 1938. Danas je zavrsila svoj rad mješovita jugoslovensko-talijanska komisija koja se je sastala na Rijeci radi procjene šteta prouzročenih požarom posjednicima jugoslovenskim državljanima. Požarne štete prouzročene su još u godini 1936. a bilo ih je prijavljeno po oštećenim vlasnicima uz željezničku prugu devetnaest, a na drugim mjestima četiri. Komisija je u nekim spornim slučajevima izazala na lice mješta radi utvrđenja štete.

Zbog otezanja za priznanje tih šteta, i za sastav komisije prošle su punedeljne opsege tadašnjih požara. Projekcija iznosi preko jedne trećine prijavljenih šteta, što će svakako dobiti oštećenim seljacima. Najviše oštećenih posjednika ima Iz selca Spilčinci i Rubenište zreza kastavskoga.

Sa talijanske strane bilo je običljeno da će do likvidacije i isplate procjenjenih šteta doći u najkrajše vreme.

Komisija je bila sastavljena od delegata jugoslovenske vlade g. Ing. Ante Ružića, vleg savjetnika Ministarstva šuma i delegata talijanske vlade g. dr. ing. Morelli Angiola, komandanta Šumarske milicije i g. ing. Zamoljina Karla od strane talijanskih Državnih željeznic.

Zatvoritev čeških šol na Dunaju

Kakor poročajo z Dunaja, je deželni šolski svet na Dunaju odredil, da si mora s šolskim l. 1938-39 zapreti prvi razred vseh čeških šol na Dunaju. Odločenje nanaša brez izjeme na vse češke šole, ne glede na njihov tip in je merodajen samo učni jezik. Pričakovati je, da bodo slični odločki izdani tudi glede solstva drugih narodnih manjšin v nekdanji Avstriji.

## MALE VIJESTI MUNCI IN ŽEJANCI – NEKDANJI JESIHARJI

### Privilegij Čičarije, ki je segel daleč po svetu

Nazadovanje nemškega kulturnega vpliva je postal zadnja leta posebno občutno. Od l. 1933. so iz nove nemške dramske proizvodnje uprizorili v inozemstvu samo tri dela. Od leta 1933. dalje je bilo prevedenih v tuje jezike samo 118 nemških knjig, med njimi 79 znanstvenih, medtem ko je bilo v l. 1931/32. prevedenih samo literarnih del 600, prav tako tudi večje število znanstvenih. Literatura, ki je v prisliški službi nacionalnega egoizma, ne more zanimali tujih narodov. Opazili pa je naraščajoče zanimanje za francosko knjigo. V zadnjih 5 letih so se prevedi iz francoske literature v tuje jezike dvignili v lepotovlju za 40 %, v znanstvenih delih za 34 %, v dramatični za 20 %.

Češkoslovaška je izdala lani okrog 10.000 knjig, čeprav šteje samo 15 milijonov prebivalcev. Rusija je izdala 42.440 knjig, Japonska 30.347, Nemčija 23.212, angleška Indija 16.278, Anglija 16.110, Italija 10.484, Francija 10.278, Norveška 3.756. Iz teh števil bi sledilo, da je Češkoslovačka sorazmerno svojenju številu v produkciji prva na svetu.

Italija je izgubila več mož v Španiji nego v Abencijih; tako zagotavljajo madžarski listi. Ponatališčujejo da je fašistična lista »Popolo d'Italia«, da je od 60.000 Italijanov, kolikor jih je bilo poslanih v Španijo, padlo dobroj 9.000, a obenem izjavilo, da so izgube mnogo večje, nego Italijani sami priznavajo. V eni sami bitki, ob reki Ebro, je bilo 3.000 italijanskih »protovoljev« mrtvih in ranjenih.

General Franco je izdal predpise o avtorskih pravicah za svoje ozemlje, v smislu katerih mora dati vsak književnik 50 % svojih tantičnih v vojne namene.

Za kontrolo nad Španijo je tudi v jugoslovanskem državnem preračunu določenih 27.882.412 din.

1.440.866 kg razstrelivalnih snovi so Italijani letalci vrtili na španska mesta v prvih treh mesecih tega leta. V istem času so izstrelili 180.000 krogel iz strojnici. Te statistične podatke je objavilo italijansko časopisje.

Darila za jubilejni obrambni sklad ČSR. Do dne 10. avgusta je za jubilejni obrambni sklad Českoslovačke republike vplačalo 172.977 oseb v gotovini 436.899.922 Kč.

1.000.000 Špancev je že padlo na obeh straneh v državljanski vojni. To priznavajo tako francovci kakor republikanci.

Izvoz življev iz Jugoslavije v Italijo pokazuje v prvi polovici tega leta ogromen padec. Pad je predvsem rezultat zmanjšanja našega izvoza v Nemčijo in Italijo. V drugi polovici zavzemata to padanje izvedno večji obseg. Italijanska vlada je vsejela pred kratkim monopol na uvoz živine v mesu iz inobrnemstva.

U pogledu rasnog pitanja in Italiji postignute je pomirenje fašističke stranke i katoličke akcije.

Ministar unutrašnjih poslova zabranil je ulazek i raspščavanje u Jugosloviji listu »La voce degli Italiani«, koja izlazi v Parizu, kar gloško talijanskih emigranata.

Pregovori Sovjetske Rusije i Japana za sporazum in odredjivanje granice kod Čang-Ku-Fenga teško napreduju, jer se stranke nisu složile v pogledu dokumenta i geografskih karata, koje imaju da služe kao baza pregovora.

Zbog govora Daladierja, t. j. zbog navještava reforme zakonu o 40-satnoj radnoj nedelji, predali su ostavke ministri Frossard i Ramadier. Kriza je brzo riješena i na njihova mesta postavljeni su de Monze i Peumareaux.

Italija bi dolgo vojno lo težko vzdržala. Zaradi tega bo tudi svojo vojsko temu dejstvu prilagodila. To ji narekuje njen gospodarski ustroj. V tem smislu so bile priprejene precej velike in pomebne vojaške voje v Abruchu. »Giornale d'Italia« piše, da mora Italija v bodočnosti vojno odločiti v najkrajšem času. Zaradi pomanjkanja surovin je Italija k temu prisiljena in mora biti pripravljena, da z največjo naglico in z vsemi silami, tehničnimi in ljudskimi, premoga, sovaršenja al pa da mu zada odločilen poraz in to v najkrajšem času. Kajti zaradi pomanjkanje najnovejših surovin tako za vojne namene, kakor tudi za industrijo in za prehrano prebivalstva, dolge vojne Italije ne more vzdržati. Nasprotno pa nas španska vojna poučuje, da je pri vojni hitrost precej relativen pojam. Kljub veliki premoti Franco ni ne prel in ne sedaj mogel izvozavati odločilne zmage.

## ODLOMKI IZ NAŠE ZGODOVINE

### MUNCI IN ŽEJANCI – NEKDANJI JESIHARJI

#### Ljubljansko »Jutro« od 30. julija

Ljubljansko »Jutro« od 30. julija prinaša te članek o Čičih. Ko še ni bilo želesnic so krošnjarili po naših vaseh in mestih ljudje, ki so po svoji noši načrnuju in ponujajo blagu ostali dolgo časa spomin. Ribnici so suho robo belokraški platnarji, Rezjanke s črno ruto in košaro najrazličnejše drobne robe, ki so jo zamenjavale za cope izčesalih las ali pirezanih kit, konopeveci s svojo krošnjo in marelarji, visokorasti dalmatinski krošnjarji s silkovito, prevojno narodno nošo, kopitarji čevljari s smolo in dreto, pa vrsta drugih, zastopnikov, teh nomadov preproste narodne obrti je žela po svetu uspehe, ki so skromni meri pripomogli do zasluka in dovoljne prehrane čez zimo. Mnogi teh stanov se potiskajo še danes okrog povsem ležišč pa so iz naših krajev to in onstran meje glasni jesiharji.

Jesihaa, jesihaaa je šlo skozi vas, ko se je po prasni cesti približal hišam majhen oslikalec z vozičkom, na katerem je sedel pri sodnikih z bariglo dolgoraki istrski očanec s fantičem, ki je pobiral korake po temnih kuhinjah, izbahn, skedenjih in polju ter vabil gospodinje, na dobro kupčijo podigajoče kapljice. Po večini so bili ti popotniki doma iz vasi Mune in Žejane v Istrski Čičariji. Čič v slikoviti narodni nošnji je venomer kritkal, hvalil na vse pretege svoje blago, se pridružil o pristnosti in izborni kačovosti jesihira. Značilna starša narodna pesem je ovčevčevala pristnost njihovega blaga na vrticama:

»Kupite kljuežu ljtuge, več vode nego druga. Čič kamo počiva, tamno doliva...«

Aprila so jesiharji zaprigli in se jeseni v oktobru vrnili. Z izkupljem 700-900 goldinarjev so se vračali na dom, nakupili med potjo najpotrebenije predmete, do pomladu so uredili in pravili dom, pa hajdi speti na pot. Pravtoma so Munci in Žejanci prodajali bruse, ki so jih kupovali v Brčinah. Na koncu so naložili 8-12 krovov in tovilli z njimi, kakor naš Martin Krpan daleč naokrog. Bruse so zamenjavali za živež, l. 1754 jim je pa na prošnjo Matere Terezije izdala posebno dovoljenje

za prodajo istrskega jesihira, da si zboljšajo svoj izredno slab gospodarski položaj.

Na prodajo jesihira je Munce in Žejanci, ki so izključno sami imeli kupčijo dovoljenje, opomnil neki trgovac iz Podgradra. Ta jim je s prva dajal jesihira v prodajo in jih lagal s špirtom, da so si tisi tudi sami priravnali. Kupčija je cvetela in Čiči so prepotovali s svojimi oslikali skor vse avstrijske dežele.

Žejanci se lotijo od Muncev po naredju, ki je sorodno rumunščini. Sicer so potomci Rumunov, ki so prišli v řetko nekako v 16. stoletju. Pisemni jezik Žejancev je bil prvočno hrvaški, zdaj občujejo s tujci v narečju kakor Munci.

Domovina nekdanjih jesiharjev je gorati istriški svet v Čičariji. Male in Velike Mune pa žeje ali Žejane leže sredi bekad starih prostranih gozdov nad Vidovcami, Podgradom, Čičeščino postajoči Šapjanami in Račjo Vasjo. Starci debeli bukovci gozdovi so danes posekani, mlajši drevji obeta novim rodovom kaj več zaslukha z oglarjenjem in prodajo lesa. Velike Mune leže sredi gole, kamnite planote in štejejo blizu 150 hiš. Trdnje grajene hiše, krite z opeko in pobeljene, se lotijo od ostalih revnjejsih istrskih vasi. Vas je snažna, se v potomce je presel higienički starci prednikov, ki so videli po svetu, kako je treba skrbeti za dom in zdravje.

Vaščani so zgorwni, vijudni, uslužni in dobitni. Čuvstvenost izvezene iz njihovih pesmi, govorica vsebuje še maršikato slovensko besedo, saj tvori Čičarija, prehod Slovencev na Hrvate.

Podobno je v Malih Munah in Žejanah, le da je tam svet revnješ. Starci slišivita nosa je danes skoraj že izginula, ljudje, kolikor ne najdejo zaslukha doma v državljanju, gredo za kruhom v Trst, na Reko, Puli, v istriske premogovnike in po svetu. Odkar so izginuli njihovi vozički z oslikali iz naših vasi so svoje, nazore, in potrebe prilagodili skromnejšim gospodarskim razmeram. Industrializacija in pospešeni promet, ki je povezal oddaljene kraje, je pregnal v pozabljenje tudi šepave in glasne istrske jesiharje.

## Preseljenje Nijemaca iz Južnog Tirola

London, 22. kolovoza. Daily Express doznaže da Hitler pregovara s Mussolinijem o mirnom rješenju pitanja 250.000 Nijemaca u južnem Tirolu. Nijemacka manjina u južnem Tirolu se nadala, da će ona z Anschlusa biti prva na red, koja će se vratiti nijemackoj domovini. Medutim je Hitler pokopal tu nadu s svojom izjavom o vječnosti brennerske granice.

Hitler je navedno sam predložio Mussoliniju neka dopusti nijemacki stanovništvu u Njemačku.

## MUSSOLINI BO 18. SEPTEMBERA BRA V TRSTU

Tržaški listi so objavili, da je obisk načelnika vlade določen za 18. in 19. septembra. Zaradi tega so fašistični funkcionarji stalno, na delu, kako bi čim lepše pripravili za obisk. Oti te priliki bo otvorenja razstava vseh javnih del v Julijski Kraljinji, kateri so bi ogledali tudi Mussolini. Za obisk so izdani posebno strogi ukrepi za posestnike hiš, ki jih morajo za to priliko destojno olепšati in očistiti.

## ARETACIJA ITALIJANSKEGA DELAVCA

Gorica, avgusta 1938. — (Agis). — Iz Sv. Lucije sporoča, da so v neki tamkajšnji gostilni aretirali Italijanskega delavca, doma iz Breše. Oddolžen je bil, da je v gostilni zavabilj čez režim, da je milicijanec, ki je prisel v isto gostilno razorozil in ga vrgel skozi stolniško vrata, ter drugih kaznivih del. Odveden je bil v zapore.

## PICCOLO BO SISTEMIZIRAN PO NOVIH RASNIH NÄCELIH

Tržaški »Piccolo« je prinesel kratko vest na prvi strani, da je Mussolini prejel v avdijensu direktorja »Piccolo« Rina Alessija. Na tem položaju je že od l. 1918. kadars se te prilesil v Trst. Alessij je poročil Mussoliniju, da bodo pri »Piccolu« u najkrajšem času sistemizirali po novih rasnih načilih. Novo preuređenje pri značilnoj tržaškem dnevniku je Mussolini odobril. To vest je brinsla tudi uradna agencija »Stefani«. Kakor je znano, »Piccolo« je v židovskih rokah in Teodor Mayer je njegov lastnik.

## POROKA

Dne 21. t. m. sta se poročila v Ljubljani g. Ivo Višnjevec in gdč. Marija Končnik iz Trsta. Čestitamo!

Podbrdo, avgusta 1938. (Agis). — Po naših gorskih vaseh so razni fašistični funkcionarji vedno na neuverljivem delu. Ker v majhnih gorskih vasiljih se niso drugačiajno kot kak učitelj, je tem dodeljena vsa služba za razne fašistične organizacije. Tako je tudi učitelj Stročni v Nemškem Rutu povrjenik raznih faš. organizacij ter ima nalog, da zbere v njih vse kar je in gre, zlasti pa mladino. Zato pridno zaseduje vsakega mladega vaščana in ga skuša prispričati, kako potrebno je da se vpiše v faš. mladinske organizacije. Tako je pri nekem 17-letnem mladjeniku šel tako daleč z objubljami, da mu je reklo med drugim: »če postaneš član bol lažko kradel in bijal, pa ti nihče ne bo zase dovoljalo! Mlađenil pa mi je, ker ne se vpiše v faš. organizacijo, ker za enkrat nimam načina na kateri krasiti in niti ubljati.«

Neki drugi mladjenič pa, za katerim je šel celo na polje k delu, da bi ga pripravil in tega, da pristopi v organizacijo, je objubil navdušenemu učitelju, da mu da 10. — lir, samo če ga vpiše pri miru!

